Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26150
Copyright: Admont, Benediktinerstift

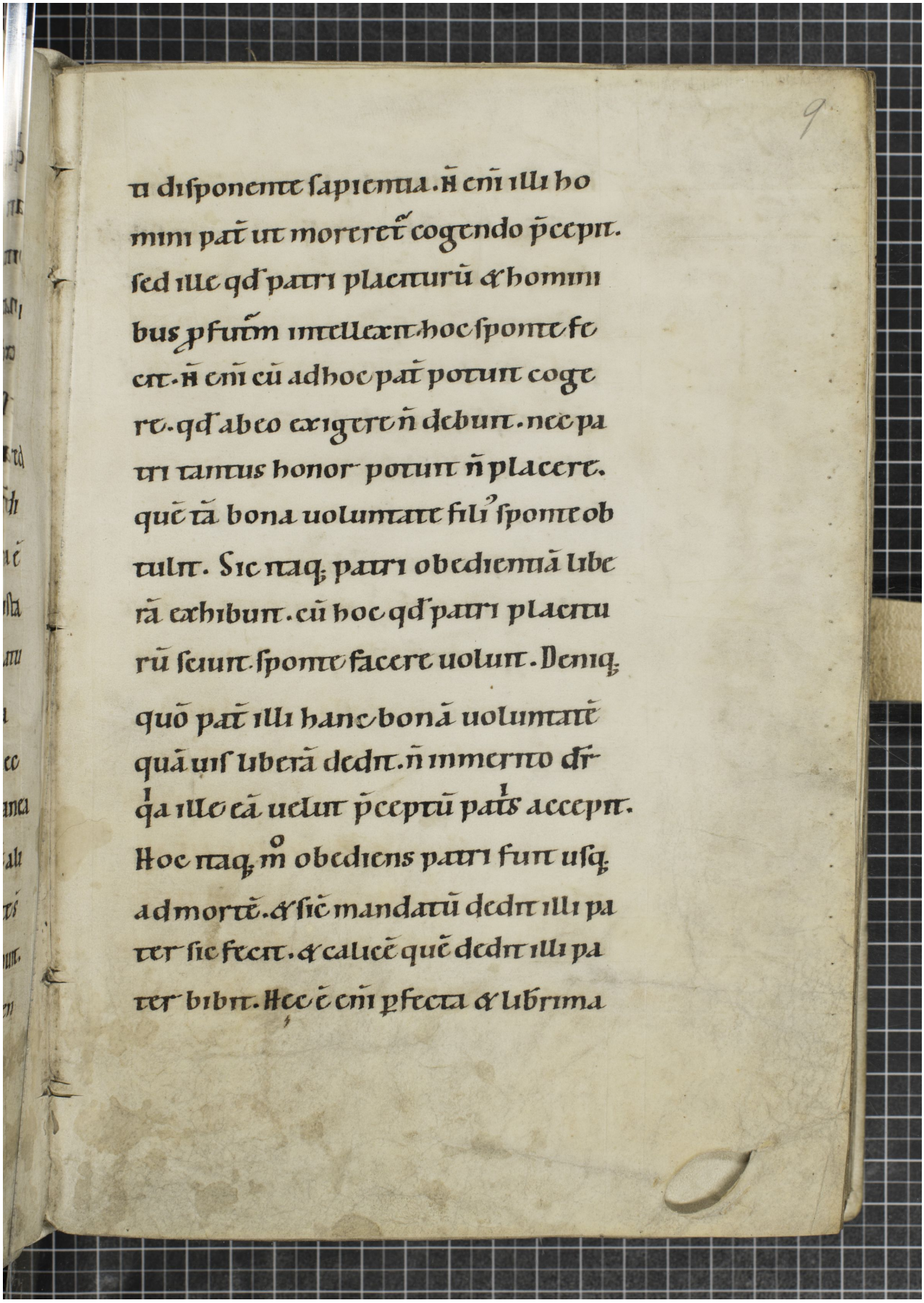

ti disponente sapientia. Ñ enī illi ho
mini patr̄ ut moreretur cogendo p̄cepit.
sed ille qd̄ patri placiturū & homini
bus ꝓfutm̄ intellexit. hoc sponte fe
cit. Ñ enī cū ad hoc patr̄ potuit coge
re. qd̄ ab eo exigere ñ debuit. nec pa
tri tantus honor potuit ñ placere.
quē tā bona uoluntate filiꝰ sponte ob
tulit. Sic itaq; patri obedientiā libe
rā exhibuit. cū hoc qd̄ patri placitu
rū sciuit. sponte facere uoluit. Deniq;
quō patr̄ illi hanc bonā uoluntatē
quā uis liberā dedit. ñ inmerito dr̄
q̄a ille eā uelut p̄ceptū patris accepit.
Hoc itaq; mo obediens patri fuit usq;
ad mortē. & sic mandatū dedit illi pa
ter sic fecit. & calicē quē dedit illi pa
ter bibit. Hec ē enī ꝑfecta & librima